

Het land van de angst

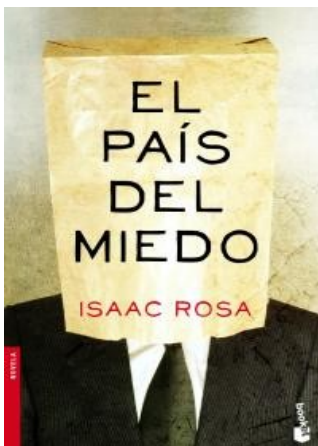
El país del miedo

Isaac Rosa

Isaac Rosa Camacho, in Sevilla geboren in 1974, groeide vanaf zijn tweede levensjaar op in Extremadura. In Badajoz studeerde hij journalistiek, maar hij maakte zijn studie niet af. Al jarenlang is hij nu columnist van El País en van het dagblad Público. Tegenwoordig woont hij in Madrid. Zijn eerste roman dateert van 1999 en met vijf romans plus een toneelstuk op zijn naam is Isaac Rosa inmiddels in Spanje een der meest erkende auteurs van zijn generatie. Ook schreef hij in 2001 met twee collega-auteurs een uitvoerig essay over de recente geschiedenis van Kosovo.

Hoewel Rosa de franquistische tijd niet bewust heeft beleefd, is hij er, als menig Spaans schrijver, wel door geobsedeerd. Zijn tweede roman was getiteld *La mala memoria* (1999) en behelsde een zoektocht naar een in de Burgeroorlog van de aardbodem verdwenen dorp dat ook uit ieders geheugen gewist lijkt te zijn. In 2007 kwam een opmerkelijke tweede versie van dit boek uit, met ditmaal als titel *iOtra maldita novela sobre la guerra civil!* (Weer zo'n vervloekt boek over de Burgeroorlog!), waarbij na ieder hoofdstuk commentaar volgt van een fictieve lezer. Met de roman *El vano ayer* uit 2004 won hij enkele prijzen, onder meer de Premio Rómulo Gallegos. Dit boek werd in 2008 onder de titel *La vida en rojo* verfilmd door Andrés Linares. Blijkens citaten in zijn boeken voelt Rosa zich als auteur verwant met schrijvers van een oudere generatie als Martín Santos, Juan Goytisolo, Miguel Espinosa, Juan Marsé en Rafael Chirbes.

In 2008 publiceerde hij *El país del miedo*. Dit boek werd zeer geprezen en verwierf de Premio Fundación José Manuel Lara 2009, waaraan een bedrag gekoppeld is van 150.000 euro, te besteden aan internationale promotie van het desbetreffende boek. Dit is een vrij nieuwe prijs, in het leven geroepen in 2002 en uitgereikt aan de volgens de jury beste nieuwe Spaanstalige roman. Tot nu toe is slechts dit boek van Isaac Rosa in het Nederlands vertaald. Nadien verscheen nog in 2011 *La mano invisible*, een indringend, af en toe ironisch werk over het vermoeiende, saaie dagelijks leven van gewone werkende mensen.

De hoofdpersoon van *El país del miedo* is Carlos, een besluiteloze man uit de middenklasse, die altijd al beren op zijn weg zag, maar geleidelijk volledig beheerst wordt door angst. Pedro, zijn zoon van dertien jaar wordt door een klasgenoot gepest, verwond en afgeperst. Uit bezorgdheid gaat de vader zich er intensief mee bemoeien en weldra wordt hij zelf slachtoffer. Beschaafd als hij is, probeert hij de boosdoener af te kopen, maar daarmee vervalt de toestand van kwaad tot erger. Het sluwe schoffie wordt weliswaar van school verwijderd, maar daarmee zijn de problemen niet voorbij. Carlos wordt gepest tot steeds grotere afkoopsommen, ziet zich genoopt zijn zoon voortdurend te bewaken en zijn vrouw voor te liegen. Na een vergeefs beroep op hulpverleners ziet hij tenslotte geen andere uitweg dan het inschakelen van zijn zwager, een politieman die een eigen aanpak doordrijft.

Spaanse editie:

Editorial Seix Barral
ISBN 84-322-1260-4
2008

Nederlandse vertaling:

Peter Gelauff
Uitgeverij
Wereldbibliotheek
ISBN 90-284-2393-0
2011, 272 pagina's

Dit is een beklemmend boek waarin het thema, de machteloze angst, zeer invoelbaar is als mengsel van enerzijds reële bedreiging, intimidatie en afpersing en anderzijds redeloze vrees voor wat zou kunnen gebeuren. De angst wordt gevoed door overheid, media en instanties en resulteert in alles overweldigende gevoelens van kwetsbaarheid en weerloosheid. Helaas wordt het verhaal telkens onderbroken door integrale overname van veiligheidsinstructies, verzekerings-bepalingen en negatieve reisadviezen. Daaraan worden dan ook nog verhandelingen toegevoegd over de genetische achtergronden en de ontwikkeling van angst bij de mens, soms als niet al te overtuigende overwegingen van de hoofdpersoon. Het verhaal was zonder deze expliciterende interrupties weliswaar korter, maar beslist sterker en meeslepender geweest. Bovendien komt de ontwikkeling van het zoontje van de hoofdpersoon, onder de hoede van een overbezorgde vader, onvoldoende tot zijn recht. Op de Nederlandse vertaling is weinig aan te merken; met gevoel voor detail en rake bewoordingen volgt de vertaler nauwgezet het origineel.

Heleen Peeters, 9 november 2011